

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்க்கொடை

முனைவர் பி. செல்வக்குமாரன்

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தமிழாய்வுத்துறைத் தலைவர்
தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி

உலகம் தழுவிய மதங்களுள் கிறித்துவமும் ஒன்று. 15ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேலை நாட்டுக் கிறித்துவர்கள் வணிகத்தின் பொருட்டு தமிழகம் வந்தனர். அவர்களோடு கிறித்துவ சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கில் பாதிரிமார்களும் வருகை தரலாயினர். பல்துறை அறிவும் சீரிய பண்பும் மிக்க இவர்கள் தமிழ் மக்களிடம் தங்களை இணைத்துக் கொண்டு, நோக்கை நிறைவேற்ற தமிழ்மொழி அறிவுதன் தேவையை உணர்ந்து தமிழைக் கற்றனர். அதன் பின் சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பினர். அதன் விளைவாகத் தமிழ் பல துறைகளில் தனிச் சிறப்பெய்தி ஏற்றம் பெற்றது.

கிறித்துவர்களின் வருகையும் தமிழின் வளர்ச்சியும்

1. தமிழின் பெருமையைச் சிறப்பை இலக்கிய வளத்தைப் பாட்டாலும், உரையாலும் தமிழ் மக்கள் உணருமாறு செய்தனர்.
2. பழம்பெரும் தமிழ்க் கருவூலங்களை எல்லாம் தேடிக் கண்டுபிடித்துப் படிக்கின்ற ஆர்வத்தைத் தமிழரிடையே வளர்த்தனர்.
3. ஏட்டுச்சுவடிகளாய் இருந்த தமிழ் இலக்கியங்களை அனைவரும் அறியும் வகையில் அச்சாக்கம் செய்து இலக்கிய உலகில் மட்டுமின்றி பிற துறைகளிலும் மலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர்.
4. சிலருக்கு மட்டும் உரியதாக இருந்த தமிழை எல்லோருக்கும் பொதுவாக்கிச் செய்யுள் செய்யுள் தமிழை உரைநடைத் தமிழாக மாற்றிப் புதிய போக்கை ஏற்படுத்தினர்.
5. உரிய இடம்விட்டு அடையாளப்படுத்தித் தமிழை எளிமைப்படுத்தினர்.
6. மற்ற நாட்டவர்கள் தமிழ்ச் சொற்களின் பொருளை அறியும் வண்ணம் அகராதிகளை உருவாக்கிப் புது இலக்கிய வகையைத் தோற்றுவித்தனர்.
7. தமிழ் இலக்கியங்களை மேலை நாட்டினர்க்கு அறிமுகப்படுத்தினர். இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து மொழிபெயர்ப்புத் துறையை வளர்த்தனர்.
8. இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் பலவற்றைப் படைத்தளித்து தமிழை வளம் பெறச் செய்தனர்.
9. அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சி பெறுவதற்குரிய விதையினை விதைத்தனர்.
10. தமிழைத் திறனாய்வுப் பார்வையில் அணுகித் திறனாய்வுத் துறையின் வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்தனர்.
11. இதழ்களின் வழி இலக்கியங்களைப் பரப்பும் மகத்தான பணியைச் செய்தனர்.
12. பழமொழிகளைத் தனி இலக்கிய வகையாக ஏற்றம் பெறச் செய்தனர்.
13. புத்திலக்கிய வகைகளான புதினம், சிறுகதை, நாடகம், போன்றவை இன்று பெரும் வளர்ச்சி பெற்றமைக்கு இவர்களுடைய பங்களிப்பு சிறப்பு வாய்ந்தது.
14. கிறித்துவர்களின் வரவு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் புதிய பார்வைக்கும் வழி வகுத்தது.

தமிழருக்குத் தொண்டு செய்து தமிழ் வளர்த்த கிறித்துவத் தமிழ் அறிஞர்களின் இலக்கியப் பணியில் மேலை நாட்டுக் கிறித்துவர்களின் இலக்கிய பணி இன்றியமையாததாகும். குறிப்பாக வீரமாமுனிவர், ஜி.யு.போப், கால்டுவெல், இராபர்ட் தே நொபிலி, சீகன் பால்கு, எல்லீஸ், ரேனியஸ் லாசரஸ் போன்றோரின் இலக்கியப்

பணியைச் சொல்லலாம். இவர்களில் வீரமாமுனிவரின் தமிழ்க்கொடையை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வீரமாமுனிவர் தோற்றம் (1680 -1746)

இத்தாலி நாட்டிலுள்ள கேசுதலியோன் என்னும் இடத்தில் நவம்பர் 8, 1680இல் பிறந்தார். இவரின் இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் சோசப்பு பெஸ்கி என்பதாகும். இவர் இயேசு சபையைச் சேர்ந்த குரு ஆவார். கிறித்துவ மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கில் 1709 ஆம் ஆண்டு இயேசு சபை குருவான பின் 1710 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திற்கு வந்தார்.

பெயர் மாற்றம்.

மறை பரப்பும் முயற்சிக்காக முதலில் தமிழைக் கற்றுக் கொண்ட இவர் தமிழில் வியத்தகு புலமைப் பெற்று இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி ஆகியவற்றைப் படைத்து தமிழுக்குச் செழுமையூட்டினார். தமது பெயரை 'தேரீயநாதர்' என்று மாற்றிக் கொண்டார். பின்னர் அப்பெயர் வடமொழி என்பதாலும், நன்கு தமிழ் கற்றதாலும், தமது இயற்பெயரின் பொருளைத் தழுவி செந்தமிழில் 'வீரமாமுனிவர்' என மாற்றிக் கொண்டார். இலத்தீன், கிரேக்கம், ஹீப்ரு, இத்தாலி, பாரசீகம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை மிக்கவர்.

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப்பணி

எழுத்துச் சீரமைப்புப் பணி. தமிழில் குறில், நெடில் எனும் வடிவத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தைப் போக்கினார். வீரமாமுனிவரின் எழுத்துச் சீரமைப்புக்கு முன்னர் 'எ' என்னும் எழுத்து நெடிலையும், அதன் மேல் புள்ளி 'ஏ' என்னும் எழுத்து குறிலையும் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வடிவ முறையில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தை உணர்ந்த பின் 'எ' என்பது குறில், 'ஏ' என்பது நெடிலையும் உணர்த்தும் புதிய எழுத்து வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

நிறுத்தப்பள்ளி, முற்றுப்பள்ளி போன்ற குறியீடுகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தி எளிமையாக்கிய பெருமை இவருக்கு உண்டு.

அடிகளாரது படைப்புகள்

செய்யுள் ஏடுகள் - 11

- தேம்பாவணி,
- திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்,
- கித்தேரியம்மாள் அம்மாளை,
- அடைக்கல மாலை அன்னை
- அழுங்கல் அந்தாதி,
- அடைக்கல நாயகி,
- வெண்கலிப்பா,
- கருணாம்பரப்பதிகம்,
- தேவாரப் பதிகம்,
- வண்ணக கலைகள்,
- தேவமாதா அந்தாதி,

பூம்பாவணி ஆகிய பதினோரு செய்யுள் நூல்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

உரைநடை நூல்கள்

- பரமார்த்த குருகதை
- வாமன் கதை
- வேத விளக்கம்
- வேதியர் ஒழுக்கம்
- லாத்தரின்தியல்பு
- பேதக மறுத்தல்
- திருச்சபைக் கணிதம்
- திருக்கடவூர் நாட்டுத் திருச்சபைக்கு எழுதிய திருபம்
- ஞானக்கண்ணாடி
- ஞானம் உணர்தல்

அகராதிகள் ஆறு என்றும், இலக்கணங்கள் நான்கு என்றும், மருத்துவ நூல்கள் நான்கு என்றும் குறிப்பிடுவதோடு திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பையும் சுட்டுகின்றார்.

செய்யுள் நூல்கள் பதின்மூன்றும், உரைநடை நூல்கள் ஒன்பது என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. இலக்கண நூல்களுள் தொன்னூல் விளக்கம், இலக்கணத் திறவுகோல், செந்தமிழ் இலக்கணம், கொடுந்தமிழ் இலக்கணம் ஆகிய படைப்புகள்.

அகராதியியலில் சதுரகராதி, தமிழ் - இலத்தீன் அகராதி, போர்த்துக்கீச - இலத்தீன் - தமிழ் அகராதி ஆகிய படைப்புகள். திருக்குறள் இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்பும் அடிகளாரால் ஆக்கம் பெற்றன.

- செய்யுள் நூல்கள் - 8
- உரைநடை நூல்கள் - 6
- இலக்கணங்கள் - 4
- அகராதிகள் - 3
- நிருபம் - 1
- மொழிபெயர்ப்பு - 1
- நாட்கணக்கீடு - 1
- மொத்தம் 24 படைப்புகள் கிடைத்துள்ளன.

அடிகளார் ஆற்றிய தொண்டு

பல்வேறு சமயத்தினர் போற்றுவதற்கும், பாராட்டுவதற்கும் காரணம் அவரது பணி பரந்துபட்டதாக அமைந்ததேயாகும். அப்பணியினைச் சமயப்பணி, சமுதாயப்பணி, தமிழ்ப்பணி எனப் பாகுபாடு செய்யலாம்.

லாத்திரின் சபையினர் அச்ச வெளியீடுகளின் வழியாக மறைபணி ஆற்றினர். தமது மறைக் கொள்கைகளை நிலை நிறுத்த முற்பட்டார். அதன் பயனாய் எழுந்ததே வேத விளக்கம். வேத விளக்கத்திற்கு மறுப்பு நூலாக லுத்திரின் சபையினரால் திருச்சபை பேதகம் என்றும் நூல் வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு எதிர் மறுப்பாகவே பேதக மறுத்தல், லுத்திரின் இனத்தியல்பு ஆகிய நூல்கள் எழுந்தன.

சிறீநிலக்கிய வளர்ச்சி - அன்னை அடைக்கல நாயகி

அடிகளார் ஏலாக்குறிச்சியில் வாழ்ந்த நாட்களில் அப்பகுதி வாழ் கத்தோலிக்கர்கள் படும் துன்பங்களைக் கண்டு மனம் நொந்தார். அவர்களது வேதனையைப் போக்க அன்னையிடம் வேண்டினார். தாம் சரண் அடைந்த அன்னையை அடைக்கல நாயகி என்றழைத்தார். அவளுக்கு ஆலயம் ஒன்றெழுப்பி, அவ்விடத்திற்கு, அன்னையின் காவல் என்றென்றும் உண்டென்ற எண்ணத்தில் திருக்காவலூர் எனப் பெயரிட்டார். அன்னைக்காகவும், அன்னையின் பெருமைகளைப் பறைசாற்றவும் படைக்கப்பட்டவையே திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கல மாலை, அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி. மக்களின் துயர் துடைக்க சமயப்பணியையும், சமயப் பணி வாயிலாக இலக்கியப் பணியையும் ஆற்றியுள்ளார். நம் நாட்டு வேத சாட்சியான புனித கித்தேரியம்மாள் மீது மக்களுக்குப் பக்தி ஏற்பட வேண்டும் என்று எழுதியதே 'கித்தேரியம்மாள் அம்மாளை' ஆகும்.

அடிகளார் ஏலாக்குறிச்சியை விடுத்து வெளியே பணியாற்றிய இடங்களுள் ஒன்று விருத்தாச்சலத்திற்கு அருகிலுள்ள 'கோனார் குப்பம்' என்னும் சிற்றூர் ஆகும். அங்கு ஓர் ஆலயம் எழுப்பினார். அவரது முதல் ஆலயம் அதுவே. அன்னையின் திருவுருவைத் தமிழ்ப் பெண்ணாக உருவகித்துத் தம் கைப்பட ஓவியமாக வரைந்தார். அதனை மணிலாவிற்கு அனுப்பி அதற்கொத்த திருவுருவச் சிலையை அங்கிருந்து தருவித்துக் கோனான் குப்பத்தில் தாம் கட்டுவித்த கோவிலில் எழுந்தருள்வித்தார். அவ்வன்னையின் பெயர், 'பெரிய நாயகி அம்மாள்'. அவ்வன்னையின் துணை கொண்டே 'தேம்பாவணி காப்பியம்' புனைந்தார்.

அறிஞர் தனிநாயகம் அடிகள், "தேம்பாவணி கிறித்துவ நீதி நூலாக விளங்குகிறது, இக்காப்பியம் திருமறையின் கோட்பாடுகளும், வரலாறுகளும், தத்துவங்களும், நீதிகளும், வழிபாட்டு முறைகளும் அடங்கிய பெருங்களஞ்சியம்" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தேம்பாவணியில் காப்பிய மரபுகள்

இலக்கிய வகைகளுள் காப்பியத்திற்கு தனிஇடம் உண்டு. காப்பியம் என்பது தொடர்நிலைச் செய்யுள் என்றே முன்பு குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது. காப்பியங்கள் காட்டும் கோட்பாடுகளும் சமுதாய மாற்றங்களுக்கேற்ப காலந்தோறும் மாற்றம் பெற்று

வந்துள்ளன. தேம்பாவணி காப்பியத்தைக் காணும்போது மேலைநாட்டு காப்பிய மரபுகளும், கீழைநாட்டு காப்பிய மரபுகளும் கலந்த படைப்பாக காண முடிகிறது.

தேம்பாவணி – புறநிலைக் காப்பியம்

தண்டியலங்காரம் கூறும் காப்பியம் நால்வகைப் பொருள்களான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய பேறுகளுள் ‘இன்பம்’ பற்றிய கூறுகள் தலை மாந்தர்களிடம் இல்லை. மாறாக தீய எண்ணம் கொண்ட கிளை மாந்தர்களிடம் இன்ப நாட்டம் கொண்டதாகக் காட்டியுள்ளார். இதை ‘அகப்பொருள்’ நீங்கிய புறப்பொருள் காப்பியமாகக் கொள்ளலாம்.

தேம்பாவணி தோன்றிய சூழல்

தேம்பாவணி, கதையமைப்பில் ஒரு தழுவல் காப்பியம். 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்பெயின் நாட்டில் வாழ்ந்த பெண் ஆகிர்தாள் மரி. இவர் அன்னை மரியின் அருள் பெற்று வளனின் கதையை ஸ்பானிஷ் மொழியில் ‘கடவுளின் நகரம்’ (ஊவைல மூக புமன்) என்ற உரைநடை நூலை எழுதியுள்ளார். கிறித்துவக் காப்பியங்களுள் முழுமுதற்காப்பியம் ஆகும்.

‘இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தை குசை என்னும் ‘வளன்’ காப்பியத் தலைவன். ‘அன்னை மரி’ காப்பியத் தலைவி. இக்காப்பியத்தில் வளனின் பிறப்பு, திருமணம், இறப்பு, முடிச்சூடிப் போற்றப்படுதல், இறைமகன் இயேசுவின் பிறப்பு, உயிர்ப்பு, பழைய ஏற்பாடுக் காலத்தில் நடைபெற்ற வரலாற்றுச் செய்திகள் சமய நிகழ்ச்சிகள் கதைப்பொருளாக இடம் பெற்றுள்ளன. 3615 பாடல்கள் 36 படலங்களாக அமைந்துள்ளன.

காப்பியக் குறிக்கோள்

தேம்பாவணியில் கிறித்துவ சமய நெறியை வலியுறுத்துவதோடு அறநெறி புகட்டுவதன் வாயிலாக மனித வாழ்வை மேம்படுத்த முயல்கிறது. இறைவனுக்கும், மனிதனுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுமுறையை வற்புறுத்துவது, எல்லையற்ற அன்பை நிலைநிறுத்துவது ஒழுக்க நெறிகளில் மனிதனுக்கு வழிகாட்டுவது, பிறர்க்குப் பயன்தரும் வாழ்வை வாழச் செய்யுமாறு மனிதனைத் தூண்டுவது காப்பியக் குறிக்கோளாக அமைகிறது.

திருச்சிலுவையின் மகிமை

திருந்தத்தை பொன்னெழுந்தூர் என்பவர் ஞான ஒளிக்கும், அன்பிற்கும் ஊற்றான திருச்சிலுவையிலிருந்தே தன்னுடைய நூல்களில் காணப்படும் அறிவுரைகளைப் பெற்றதாகக் கூறுகிறார். புனித பெலவேந்திரரும் திருச்சிலுவையில் மகிமையைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். சிலுவையினால் தெய்வீகத் தூண்டுதல்களையும், வலிமையையும் பெற்று வாழ்ந்த பல புனிதர்களை மனத்திற் கொண்ட முனிவரும் யூதர்களிடையே அவமானமாகக் கருதப்பட்ட சிலுவை மரம் ‘கிறித்துவின் சிலுவைச் சவால்’ மகிமை பெற்றது என்கிறார். வானவர் காட்டிய சிலுவையைக் காணும் திருமகன் துன்பம் நீங்கி மனம் மகிழ்ந்து,

**ஏரணியே என் அன்பே என் அன்பிற்கு இரதமிதே
சீரணியே உயர்வீட்டைத் திறக்கும் கோலிதே
தாரணியே எங்கனும் நான் ஆண்டோச்சம் செய்கோலே
பேரணியே எனதுயிரின் பேருயிரே வாழியவே (தேம்: 30:119)**

என்று சொல்லி சிலுவையைத் தன் மாப்போடு அணைத்துக் கொண்டதாகக் கூறுகிறார்.

எருசலேம் - நகர்ச்சிறப்பு

மெய் நெறிகளை விட்டு விலகிய மக்களைக் காத்து ஈடேற்ற இறைவன் தெரிந்து கொண்ட புகழ்மிக்க நகரம் எருசலேம் எனில், இயேசு பிரான் அந்நகரத்தின் அவதரித்தமையால் வானவர் இறங்கி வரவும் மனிதர் வானுலகு ஏறவும் வழியாயுள்ளது. இந்நகரம் அத்தகைய சிறப்புடையது என்பதை,

**பயனினால் மறைநூல் ஒக்கும், பகரினை மணியால் ஒக்கும்
வியனினால் உலகம் ஒக்கும், வேலியாற் கன்னி ஒக்கும்
முயலினால் அலையை ஒக்கும், முனி முறிவு ஒன்னார்க்கு ஒக்கும்
நயனினால் உயிர்விட ஒக்கும் நகரினை ஒக்கும் வீடே**

எருசலேம் நகரம் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு நல்ல பயனைத் தருவதனால் வேத நூலுக்கு ஒப்பாகும். அங்கு நிறைந்து கிடக்கும் இரத்தினங்களின் ஒளியால் சூரியனுக்கும் ஒப்பாகும். மிகவும் பறந்து விளங்கும் தன்மையால் உலகத்து ஒப்பாகும். அழியாத மதிலின் காவற் சிறப்பினால் அழியாத கன்னிப் பெண்ணுக்கு ஒப்பாகும். மக்களின் இடைவிடாத முயற்சியின் காரணமாக எழும் ஆராவாரத்தால் கடலுக்கு ஒப்பாக விளங்கும் பகைவருக்கு அழிவு தரும் தன்மையால் முனிவரின் கோபத்திற்கு ஒப்பாகும் அங்கு வாழ்பவர்க்குப் பலவகை நன்மைகளையும் தருதலால் உயர்ந்த மோட்ச வீட்டிற்கு ஒப்பாகும். அந்த நகரம் முழுமைக்கும் ஒரு பொருளை ஒப்புக் கூற வேண்டுமாயின் மோட்சத்தை மட்டுமே கூறலாம். இயேசுவின் (பிறப்பால்) வானுலகினும் சிறப்புடையது.

பெத்தலேகம் அருகில் இருந்த மலைக்குகையில் மார்கழித் திங்கள் இருபத்தைந்தாம் நாள் நடுச்சாம வேளையில் கன்னி மரியாளின் திருவயிற்றிலிருந்து பிறந்த இறைமகன் இயேசுவை நாற்பது நாட்கள் கழித்து பிறகு பிதாவாகிய இறைவனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் பெரு வேட்கையால் உந்தப் பெற்ற மாதவ் முனிவராகிய வளனாரும், தேவ அன்னையாகிய மரியம்மையும், செருசலேம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அனிச்ச மலர் போல் மெல்லிய பாதங்களையுடைய கன்னித் தாயும் மாதவராகிய வளனாரும், மேகத்தின் வடிவாகிய தேவ மகனை ஏந்தி கொண்டு வழி நடந்தார்கள் என்கிறார்.

காந்தேயர் மலர்மேல் தேன் துளியோ

... ..

மனுவின் உடல் தோய்ந்து உதித்தபிரான்

மணம் நிறைந்த மலரொன்றில் தேன் நிறைந்திருக்கும் தன்மைபோல் தேவபாலன் தேவதாயின் அழகுமிளிர் திருக்கரத்தில் பொருந்தியிருந்தார். ஒளி மிகுந்தச் சங்கின் மேல் அழகுதிகழ் முத்திருக்கும் மாட்சி போலும், தேன் பரவிய செந்தாமரை பூவின்மேல் அன்னக் குஞ்சிருக்காம் அழகு போலும் பொன்னாலாகிய பொலிவுடன் விளங்கும் பொற்கலத்தின் மேல் பவளச் செப்பியருக்கும் சிறப்பு போல தேவதாயாரின் திருக்கரத்தில் தெய்வக்குமாரன் திகழ்ந்தார்.

தேம்பாவணியில் மாமுனிவர் தாவீது, கோலியாத் போலினை விளக்கும் இடத்தில் சிறந்து விளங்குகிறார்.

**கல்லை ஏற்றலும் கவணினைச் சுழற்றலும் அக்கல்
ஒல்லை ஒட்டலும் ஒருவரும் காண்கிலர் இடிக்கும்
செல்லை ஒத்தன சிலைநுதற் பாய்தனம் அன்னாள்
எல்லை பாந்திருள் இரிந்தென வீழ்தலுங் கண்டார்**

என்று வீழ்ந்ததை மட்டும் மக்கள் கண்டனர். தாவீதின் வீரம் வெளிப்பட்ட நிலையை விரைவான நிலையில் காட்டுகின்றார். தேம்பாவணியில் நாடு நகர் வருணனைகள் எல்லாம் காப்பியத்திற்கு ஏற்றவாறு அமைகிறது. சில இடங்களில் காப்பியத்தின் சில கூறுகள் இடம் பெறவில்லை. (இந்நூலில் கடல் வருணனை, மதுக்களித்தல், புலவியில் ஈடுபடல் போன்றவை இடம் பெறவில்லை. கதைத் தலைவனுக்கு வீரக்காப்பியக் கூறுகள் சில கூறுகள் அமைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தேம்பாவணியில் இடம்பெற்ற தமிழ் மரபுகள்

இறைவனின் முழு வடிவைப் போற்றுதல் மேலைக் கிறித்துவர் வழிபாட்டு முறை, இறைவனின் திருவடிகளை மட்டும் தனித்துப் போற்றி வணங்குதல் தமிழர் மரபு இக்காப்பியத்தில்.

“வேரிய கமல பாதம் விணையை நற்பணிந்து போற்றி” என்பதன் வாயிலாக அவனது திருவடிக்குக் கமல மலர் உருவகமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இறைவனுக்குக்

கொடியோ, வாகனமோ, பண்ணமோ, சுட்டிக் காட்டும் தமிழர் மாது, மேலை நாட்டுக் கிறித்துவ வழிபாட்டு முறையில் இல்லை. ஆனால், இந்நூலில் திருமகனைப் மின்னைக் காட்டிய வீரமணி “மேக வானத்தான்” எனக் காட்டியுள்ளது. தேம்பாவணிக் காப்பியம் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு முனிவரின் அயரா முயற்சிக்குக் கிடைத்த ‘இலக்கியக் கொடை’ என்பதால் மிகையிலை.

சிற்றிலக்கிய உருவாக்கம் அடைக்கலமாலை

தமிழில் பல வகை இலக்கியங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒரு வகை இலக்கியத்திற்கு ‘மாலை’ என்பது பெயராகும். இது சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ‘மாலை’ என்பது ஒரு வகை சிற்றிலக்கியமாகும். தமிழில் மாலை நூல்கள் மிகுதியாக உள்ளன. இரட்டை மணிமாலை, மும்மணி மாலை, நான்மணி மாலை, பண்மணி மாலை, நவமணி மாலை, பலசந்த மாலை எனப் பல மாலை நூல்களை நாம் காண்கிறோம்.

மாலை இலக்கிய வகையை, இன்ன பாவில் தான் பாட வேண்டும் என்ற வரையறை இல்லை. பல்வகை பா, பாவினங்களில் பாடியுள்ளனர். வீரமாமுனிவர் அடைக்கல மாலையில் வெண்பாப் பகுதியைக் கூறி வெண்பாவில் பாடியுள்ளார். திருச்சிராப்பள்ளித் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் வெளியிட்டுள்ள நூலில் வெண்பா ஒன்றும் 60 கன்னிகளும் உள்ளன.

அடைக்கல மாதாவின் பெருமைகளும், திருவடிவப் பெருமையும் அன்னையை அடைக்கலமாக அடைந்த கவிஞருக்கு அளப்பறிய மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்துள்ளன. ஒரு நூலைத் தொடங்கும்போது கடவுளை வாழ்த்தித் தொடங்குவது மரபாகும்? வீரமாமுனிவர் ‘மூவுலகும் ஏத்தும் ஒழுகு முதலோன்’ எனப் பரவுகிறார்.

முதலில் தேவன் இவ்வுலகைக் காப்பாற்ற மண்ணுலகில் அவதரித்ததைச் சொல்லத் தொடங்குகிறார். அப்போது இவ்வுலகைத் தோற்றுவித்த இறைவன் தன் அளப்பரிய கருணையினால் உயிர்க்கூட்டத்தைக் காத்து அருளும் பொருட்டுக் கன்னி மரியின் சூலில் கருவாகி உருவாகித் திருவாகி வெளிப்படுகிறார். அவ்இறைவனின் மனித உருவில் வெளிப்படத் துணை நிற்கின்ற மாதாவே திருகன்னியாகத் திகழ்கிறார். இக்காட்சியை,

**எவ்வுலகும் தோற்றுவித்தே எவ்வுலகும் ஆள் இறையோன்
இவ்வுலகும் தாங்கி இனிதளிப்ப அவ்வுலகு**

... ..

உண்ணா இடர் கொண்டு உதித்தலைகால்

எனச் சொல்லோவியமாகக் காட்டியுள்ளார்.

மாதாவின் திருவயிற்றில் உதித்த தேவனோ, எல்லா உலகங்களையும் தன் மூன்று விரலுள் அடக்கி ஆளும் ஒளிமிகு திருமுகனாவார், அவர் வானத்தில் பறந்து வாழும் பறவை இனங்களுக்கு வீடுகளில் இருந்து வாழும் மனித கூட்டத்தார்க்கு மண்ணுலகில் திரிந்து வாழும் விலங்கு முதலான உயிரினங்களுக்கு அன்புகாட்டி அரவணைத்து உணவெல்லாம் தரும் இறைமகனாவார். அத்தகைய இறைமகற்குத் தன் வீடுபேறு பெறும் பொருட்டு அமுதம் அளித்த அடைக்கல மாதாவினைக் காட்டுகிறார்.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் கத்தோலிக்க சமயத் தத்துவப் பார்வையில் வாழ்க்கை விளக்கம் பெற வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறது.

உலகம், உடல், பேய்

மண்ணுலக வாழ்வைக் கதியென கொண்டாடுவது கண்மூடித்தனம் என்பது முனிவர் கருத்து. உண்மைக் கிறித்துவ வாழ்வில் உலகப்பற்று தாமரை இலைத் தண்ணீராகத் தான் இருக்க வேண்டும்

நெடிது உலைப்பன துயர் அயர்வு அற அருந்த
ஆறநிலை பயப்பன இருள் கடு நிசி மறுப்பன
பழி அழிவு ஒழி தர வாயெல்லாம் கடி உதைப்பன
இவறிய நசை அசை கடல் அடைப்பல
அயரும் நழைவன நிகரில் நாம் உலக ஆர கதி திறப்பன

என்ற பாடலில் உலகம், உடல், பேய் ஆகியவை ஆன்மாவின் எதிரிகள். உலகம் நிலையில்லாதது. உலகப் பொருள் அழியக் கூடியது. ஆதலால் அதனை மெய்ப்பொருள் என்று குறித்துள்ளார். சினமும், கோபமும், காமமும் உடலின் தூண்டுதலால் உண்டாகின்றன என்று அவர் கருதினார். வாழ்வில் மனிதனைத் தொடர்ந்து துன்புறத்தும் அச்சங்களாகப் பசி, பிணி, பகை ஆகியன இருந்து வருகின்றன. சமய உண்மைகளை விளக்கும் குறியீடாக முனிவர் இவற்றை எழுத்தாண்டுள்ளார்.

மனித மன விகாரங்கள்

இன்றைய உலகில் மனிதன் வீணான எண்ணங்களால் ஊடுகிறான். அதனை வாடிய மரி நெஞ்சு என்ற சொற்றொடர் புலப்படுத்துகிறது. மனித உடலும், உயிரும் இழிந்தவை என்பதை 'இழி உளம் உயிர்' என்று நேரடியாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

**இறைவனைத் தாமலர் தாவித் துதியாதே
வீழ்ந்த வா வினையேன் நெடுங்காலமே**

என்று அப்பர் பாடுவதைப் போல முனிவர்,

கிடந்தேன் வினைக்கடல் மூழ்கி (பாடல்-37)

என்றும்

தீவுணை அழற்றும் என் மனம்

என்றும் மொழிகின்றார். ஆயினும் திருக்காவலூர் சேர்ந்தால் தீவினை நீங்கும் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியன தானே கிடைக்கும். வீடுபேறும் எளிதாய் வாய்க்கும் என்றெல்லாம் நம்பிக்கை உண்டாக்குமாறு பக்தி அனுபவத்துடன் பாடியுள்ளார். இதனை,

**வினைக்கடல் மூழ்கி நீ தூக்ககக் கிளைத்
துயர் கிடந்தேன் நீ ஆள் திருக்காவலூர் சேர்ந்தேன் கரிமலர் கா
நாந்தேன் அறம் பொருள் இன்பம் எதிர்கொண்டேன் நண்ணி
உன்தாள் அடைந்தேன் இனி வீடு அடையேன்
உன் உயிர்ஆர் ஒளியே (பா.37)**

என்ற பாடல் வாயிலாக விளக்குகிறார். தேனினும் இனிய பாக்களோடு தித்திக்கும் கலம்பகமாகத் திகழ்வது திருக்காவலூர் கலம்பகம் ஆகும்.

கித்தேரி அம்மாள் அம்மாணை

தற்காலத் தமிழ் இலக்கிய வகைகளுள் நாட்டுப்புறவியல் வளர்ந்து வரும் ஒரு துறையாகும். நாட்டுப்புற இலக்கியத் தன்மையின் மையமாக வைத்து கதைப் பாடலான அம்மாணை இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகக் கித்தேரியம்மாள் அம்மாணை இடம் பெறுகிறது.

'அம்மாணை' என்பது பெண்கள் விளையாட்டில் தோன்றி காலவோட்டத்தில் சிற்சில மாற்றம் பெற்று பிற்காலத்தில் கதைப் பாடலாக மலர்ந்தது. அம்மாணை இலக்கியம், அம்மாணை என்ற சொல் கதைக் காவியம் என்பதனைக் குறிக்க வந்துள்ளது. கித்தேரியம்மாள் அம்மாணையில் பொருள் விளக்கத்திற்காக உவமைகளைக் கையாண்டுள்ளார்.

**என்றிரவி கைப்படவே ஏடவிழ் செந்தாமரை போல்
அன்றிரவின் அவ்வரைக் கேட்டு அச்சிறை தனாய் திறந்து**

(இயற்கையோடு இணைந்தவற்றோடு பல்வேறு உவமைகள் கையாளுகிறார்.) என்ற கன்னி சூரியனுடைய கதிர்கள் பட்டவுடனேயே செந்தாமரை மலர் தன் இதழ்களை விரிப்பது போல் வான தூதனின் உரை கேட்டு சிறைக்கதவு தானாகத் திறந்தது என்று உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.

**காலைச் சுடர்போல் கத்தெழுந்தாள் தாரகை சூழ்
மாலைச் சுடர் போலம் மாதர் பலர் ஆழந்தேகி**

என்று விரிகின்ற கண்ணியில் காலைக் கதிரவனின் எழுச்சியைப் போன்று மகிழ்ந்து எழுந்தாள். கித்தேரி என்ற செய்தியையும், மாலையில் ஒளி வீசுகின்ற சந்திரனைச் சுற்றி விண்மீன்கள் சூழ்ந்து இருப்பது போல் கித்தேரியைப் பலர் சூழ்ந்து சென்ற காட்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

**கொய்த மலரோயே கொடி வீழ்ந்தாற்போல் உடலும்
பெய்ததலை யோடு விழப் பேருயிர் மேல் ஏறினதே**

கொய்த மலரோடு கொடியும் வீழ்ந்ததுபோல கித்தேரியின் உடலும் தலையோடு வீழ், அவள் உயிர் வானுலகம் புகுந்தது. கித்தேரியின் வெட்டுண்ட தலைக்கு மலரையும், அவருடைய வெட்டுண்ட தலையில்லாத உடலுக்கு கொடியையும் உவமையாகக் கூறியுள்ளார்.

**கையிரண்டும் காலிரண்டும் கண்டன நோய்
துய்யிரண்டு வான்சுடர் முன் தோற்றவிடுள் போலவோழிய**

என்ற வரிகள் ஒருவனுக்குக் கையிரண்டிலும், காலிரண்டிலும் கண்ட நோய்கள் எல்லாம் சூரியன் வருகையால் இருள் மறைவதைப் போல் கித்தேரியின் அருள்திரத்தால் பஞ்சாய்ப் பறந்தன.

வீரமாமுனிவரின் இலக்கணப் பணி

இலக்கியங்கள் பல படைத்த இவர் இலக்கண நூல்களையும் படைத்துள்ளார். வேற்று நாட்டவர் இலக்கியம் படைப்பது எளிது. இலக்கணம் படைப்பது அரிது. ஆனால் வீரமாமுனிவர் இதை எளிதாகச் செய்தார். அவர் இயற்றிய இலக்கண நூல்கள்,

- கொடுத்தமிழ் இலக்கணம்
- செந்தமிழ் இலக்கணம்
- தொன்னூல் விளக்கம்
- திறவுகோல்

கிரேக்கம், எபிரேயம், லத்தீன், பிரெஞ்சு, போர்த்துக்கீசு போன்ற மொழிகளை கற்ற இவர் தமிழ் மொழிக்குத் தனி இலக்கணம் கொடுத்துள்ளார்.

கொடுத்தமிழ் இலக்கணம் - மொழி வளர்ச்சி

செந்தமிழை மேனாட்டார் பயில செந்தமிழ் இலக்கணம், கிளாவிஸ் என்பவற்றை இயற்றிய அவர் பேச்சுத்தமிழை மேனாட்டார் அறிந்து கொள்வதற்காகக் கொடுத்தமிழ் இலக்கணம் இயற்றினார். வீரமாமுனிவர் பல நூல்கள் படைந்திருந்தாலும், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அச்சாகி வந்த நூல் இஃது ஒன்றேயாகும்.

தமிழில் இருவகை வழக்குகள் வழங்கி வருகின்றன. ஒன்றினை உயிர்த் தமிழென்றும், பிற்தொன்றைப் பொதுத்தமிழென்றும் நான் கருதுகிறேன்.

பொதுத் தமிழினின்று பிறந்திருப்பதைச் சிலர் செய்யுள் வழக்கெனக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகாது. ஏனெனில் அடிவரையறையுடன் கூடிய அந்த உயர்மொழியை உரைநடையிலும், சிறப்பாகச் செய்யுள்களின் உரைகளிலும் பயன்படுகின்றனர்.